

Hostina

Okolo postávají postavy
postavený do pozoru na jazyk.
Ani dotyk, hlavně nenarazit.
Kódový čáry na temenech
nenechávají Tě chladným.
Na skenerech necht' naskočí
číslíce ceny za výhodný meny.
Obydlená těla chtěla obývat obýváky,
kde pro vandráky není pojištění pro případ smrti
zbude ujištění pro jejich děti,
o tom, že přepych
zůstane jako babiččin tepich
v jejich bytě, rukou, v hlavě.
Právě tak akorát rátají s tím, jak se těla chápají
po poptávce
po přestávce je směna,
dovolená je dovolena,
aby regenerovala těla,
která spí v krabicích z kartonu.
Koupíš je v kostkách bujónu,
rozpuštěných v životě,
těkavých při lopotě.
Ochočených v plahočení se za nabídkou.
Pod omítkou jsou fláky masa,
nasáklý slinama,
držení pohromadě
lidskýma slibama.
Dynamy na zadním kole,
lepší šlapat,
než napadnout nápad ze zálohy
podraží ti nohy-pohybem, slovy.
Povykem doby je lobby
za stoly z kostí.
Hostina skončila,
vážení hosti.
Ponožky dolů,
dál jenom bosky.